

*i Revocabilă - Nerecunoscute*

ROMANIA  
TRIBUNALUL PRAHOVA  
SECTIA COMERCIALA SI  
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV II  
DOSAR NR. 716/105/2009

**SENTINTA NR. 230**

**Şedinţa publică din data de 21.04.2010**

**PREŞEDINTE –**  
**GREFIER –**

**Pe rol fiind judecarea acțiunii având ca obiect anulare act de control formulata de reclamanta SC ~~GRUPEL SRL~~, cu sediul în Ploiești nr. 11, jud. Prahova, în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. PRAHOVA, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr.22, jud. Prahova.**

Dezbaterile au avut loc în sedința publică din data de 15.04.2010 și au fost consemnate în încheierea de sedință de la acea dată - care face parte integrantă din prezență, cand instanța a amanat pronuntarea având nevoie de timp pentru a delibera la data de 27.04.2010.

**TRIBUNALUL:**

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 716/105/2009 și ulterior precizată, reclamanta SC ~~GRUPEL SRL~~ a contestat decizia nr.113/30.12.2008, decizia de impunere nr.160/25.08.2008 și raportul de inspectie fiscală, emise de către DGFP Prahova, solicitând anularea în parte a acestora (cu excepția dispozițiilor privind acordarea dreptului la deductibilitatea cheltuielilor – cu diferențele de curs valutar în suma de 45.333 lei pentru anul 2006 și anularea TVA-ului colectat de 56.864,29 lei – pe care reclamanta a învederat că nu le contestă), repunerea societății în situația fiscală anterioară emiterii lor, precum și obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecata.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, că valoarea sumei contestate este de 462.975 lei, din care 381.846 lei TVA, respectiv 37.630 diferență suplimentară de TVA pentru care contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, suma de 344.216 lei diferență suplimentară de TVA pentru care soluționarea contestației a fost suspendată, 74.385 lei majorari de întârziere calculate pentru diferența stabilită la TVA, precum și suma de 6744 lei impozit pe profit.

Reclamanta a mai arătat că numarul deciziei de impunere este gresit, că raportul de inspectie fiscală nu poartă vreun număr, iar data din adresa de înaintare a acestuia nu corespunde cu data reală a întocmirii sale – imprejurare care atrage sănătinea nulității absolute, conform prevederilor OMFP NR.1181/2007, omfp nr.972/2006 și art.46 din OG 92/2003, că inspectorii paratei nu și-au precizat calitatea în care au întocmit decizia de impunere – fapt ce atrage nulitatea absolută a acesteia, că parata nu a explicitat modul cum a obținut diferențele de TVA, pentru o parte importantă din sumele menționate în decizia de impunere, fapt ce atrage nulitatea absolută, că parata nu a arătat în mod concret temeiul legal pentru o parte

importanta din sumele mentionate in decizia de impunere, iar alte temeuri juridice invocate sunt gresite, ca nu este posibila stabilirea unei diferente de TVA pentru o perioada deja verificata , imprejurari ce atrag nulitatea absoluta, ca majoritatea sumelor din decizia de impunere nu pot fi regasite in raportul de inspectie fiscala, ca suma totala stabilita ca diferente de TVA in raportul de inspectie fiscal este de 861596 lei, aceasta fiind diferita de cea stabilita prin decizia de impunere, respectiv de 861595 lei, fapt ce atrage nulitatea actului administrativ, precum si ca imprejurarea mentionata anterior – referitoare la necorelarile dintre raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere – o vatama pe reclamanta, intrucat aceasta nu poate stabili cu exactitate sumele contestate, fapt ce atrage nulitatea absoluta.

Reclamanta a mai aratat ca parata nu a precisat cu claritate care a fost temeiul juridic a reverificarii perioadei deja analizate, ca reclamanta nu poate fi incadrata in niciuna din situatiile prevazute de HG1050/2004, ca imprejurarea neevidențietii livrarilor de catre partenerul englez nu este de natura a modifica situatia TVA la reclamanta, ca acesteia nu i s-a prezentat referatul prin care s-a dispus reverificarea perioadei respective, ca unul din inspectorii care au efectuat reverificarea a participat anterior la alte verificari fiscale, in urma carora i s-a acordat societatii dreptul de rambursare integrala a soldului sumei negative a TVA, ca nu se poate stii cu certitudine perioada aferenta diferentei de TVA in suma de 221151 lei, fapt ce atrage nulitatea absoluta, ca datele obtinute de la autoritatile din Marea Britanie, datorita neinformarrii si necomunicarii lor, nu ii sunt opozabile si nu ii pot fi imputate reclamantei, ca aceasta a respectat toate dispozitiile legale pentru a putea beneficia de dreptul de a nu colecta TVA.

S-a mai aratat, in ce priveste suma de 37.630 lei respinsa prin decizia nr.113/2008, ca aceasta este compusa din sumele de 6104 lei, 3857 lei, 760 lei, 16987 lei, 3515 lei si 1407 lei,, ca reclamanta a facturat in luna iunie 2007 catre SC Stalismob SRL chiria in valoare de 38.943,94 lei, din care TVA in suma de 6217,94 lei, colectata in jurnalul reclamantei de vanzari al lunii iunie 2007, ca diferența de TVA colectata de 3857 lei a fost eronat calculata de catre parata, intrucat prioritara este calitatea de cumparator pentru stabilirea dreptului de proprietate si nu anumite traduceri neautorizate din cuprinsul facturii respective, efectuate de organele de inspectie fiscala, ca regimul vamal inscris pe DIV 7143/2007 era unul definitiv, astfel ca obligatia de plata si dreptul de deducere al TVA apartinea reclamantei, ca suma de 760 lei a fost eronat stabilita in sarcina reclamantei, parata exprimandu-se evaziv, neconcludent si fara a face trimitere la documente concrete in baza carora s-a refuzat dreptul de deductibilitate – fapt ce atrage sanctiunea nulitatii absolute -, ca parata a solutionat diferit facturile fiscale din care s-a sustinut ca lipsesc datele de identificare ale cumparatorului, existand un dubiu cu privire la momentul soalutionarii corecte a acestora, ca diferența de TVA in suma de 16987 lei este eronat stabilita, intrucat parata a facut referire gresita la o factura din anul 2008, desi perioada verificata era septembrie 2007, ca sunt incidente si in acest caz considerentele privind calitatea de cumparator si dreptul reclamantei de a deduce TVA, ca diferența de TVA de 8515 lei a fost gresit stabilita, prin refuzarea eronata a dreptului de deductibilitate, in conditiile in care bunurile achizitionate de catre reclamanta sunt receptionate legal in gestiunea acesteia, operatiunile fiind legale si realeca si in aceasta situatie parata a solutionat in mod diferit facturile fiscale, ca si suma de 1407 lei a fost gresit stabilita, mai ales ca din actele contestate nu rezulta de unde provine aceasta suma si nu se face nicio referire la perioada impozabila din care provine denaturarea soldului, ca parata a stabilit in mod eronat diferența de TVA colectata de 221151 lei, fiind nelegala stabilirea acesteia in baza codului de procedura fiscala, ca

toata c-val. facturilor emise de catre ~~Floris Design I-T~~ a fost incasata, facturile de penalitati catre acest partener fiind si azi neachitate, ca exista dreptul reclamantei de a nu colecta TVA pentru exporturile efectuate, ca nu s-a pus problema compensarilor intre Societati - asa cum parata a retinut -, precum si ca societatea reclamanta a prezentat toate documentele legale necesare pentru livrările intracomunitare de bunuri si pentru justificarea transportului international, astfel ca in mod corect reclamanta nu a colectat TVA la acest transport.

Reclamanta a mai aratat ca diferența de TVA colecata de 1250 lei este eronat stabilita, cata vreme reclamanta a justificat cu documente transportul international mentionat anterior, ca partenerul ~~Floris Design I-T~~ are atribuit un cod valabil de inregistrare in scop de TVA - aspect constatat si de catre parata -, astfel ca reclamanta in mod corect nu a colectat TVA, ca si diferența de TVA colectata de 18821 lei este eronat stabilita, cata vreme pe CMR aferent invoice nr.963/2007 se gaseste stampila si semnatura reprezentantului stalin mentionat, ca situatia este valabila si in ce priveste diferențele de TVA colectata de 5485 lei, 16362 lei, 3642 lei, 3172 lei, 2349 lei, 7658 lei, 5097 lei, 17906 lei, 7754 lei, 32673 lei si 896 lei, ca in mod eronat au fost stabilite majorari de intarziere de 91922 lei, din care reclamanta face referire doar la suma de 7420 lei care a fost respinsa prin decizia nr.113/2008, ca aceste majorari au fost inscrise eronat in dreptul decontului lunii august 2007, acestea trebuind sa fie detaliate pe perioade fiscale, ca acestea nu au o baza impozabila fata de care sa fi fost calculate, ca a fost eronat inscrisa in decizia de impunere si majorarile de intarziere in suma de 91922 lei, concluziile mentionate anterior fiind aplicabile si in cazul acestora, ca parata a calculat gresit diferența suplimentara a bazei impozabile, fiind induse in eroare de pierderea fiscala pe care societatea o inregistra pana la data controlului, astfel ca suma de 42150 lei este eronata, concluzie valabila implicit si in ce priveste diferența de impozit pe profit in suma de 6744 lei, ca organele de inspectie fiscala s-au inscris in Registrul unic de control la pozitiile 39 si 40, completarea fiind defectuoasa – aspect dedus din faptul ca numarele de legitimatie si de delegatie sunt diferit trecute in registrul unic de control si in raportul de inspectie fiscala, nu este reglementata notiunea de „control total” utilizata de reprezentantii paratei, ca necorelatare exista si in ce priveste perioada controlului, precum si ca actul de control trebuia sa fie finalizat printr-un proces verbal, iar nu printr-un raport.

La solicitarea instantei, reclamanta a invederat ca exceptia nulitatii actului administrativ, invocata prin actiune, se refera la incalcarea disp. art.46 rap la art.41 din OG 92/2003 si art.2 din OMFP 972/2006 – in ce priveste lipsa mentiunii calitatii persoanelor care au intocmit actul administrativ fiscal -, art.2 din OMFP 1187/2007 rap la art.4 din OMFP 972/2006 – referitor la lipsa numarului de inregistrare a raportului de inspectie fiscala si atribuirea unui numar de inregistrare diferit pe adresa de inaintare a deciziei de impunere si a raportului -, precum si ca aceste dispozitii trebuie corroborate cu cele ale art.43 al.2 lit.b din OG 92/2003.

In cauza, reclamanta a solicitat administrarea probei cu inscrisuri si cu expertiza contabila, iar parata proba cu inscrisuri, probe incuviintate de catre instanta si ulterior administrate.

Astfel, au fost depuse la dosar inscrisuri (cuprinse in vol. I-III), printre care si actele administrativ-fiscale contestate si documentatia ce a stat la baza emiterii lor. De asemenea, s-a depus la dosar raportul de expertiza contabila intocmita de catre expertul ~~Floris Design I-T~~, care a fost pus in dicutia partilor la termenul de judecata din data de 26.01.2010 si fata de care reclamanta a formulat obiectiuni.

Instanta a incuviintat obiectiunile, disponand ca expertul sa raspunda la ele, astfel ca a fost depus la dosar raspunsul expertului la obiectiuni, care a fost pus in dicutia partilor la termenul de judecata din data de 23.03.2010.

Examinand materialul probator administrat in cauza, tribunalul retine urmatoarele:

Reprezentantii A.F.P. Contribuabilii Mijocii . A.I.F. au organizat un control la sediul reclamantei, avand ca obiect modul de constituire, evidențiere, declarare și virare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat al statului pentru perioada 1.01.2006 – 31.05.2008, precum și soluționarea deconturilor de TVA cu opțiune de rambursare aferente perioadei iunie 2007 – mai 2008, control finalizat prin raportul de inspectie fiscală din data de 20.08.2008.

Cu ocazia verificarilor, organele fiscale au stabilit o diferență de impozit pe profit în suma de 6744 lei, TVA de plată în suma de 861.596 lei (ca urmare a stabilirii nei baze impozabile suplimentare de 4534716 lei), precum și majorari de întârziere aferente de 91.922 lei.

În baza raportului de inspectie fiscală, parată a emis decizia de împunere nr.160/25.08.2008, prin care a stabilit în sarcina de plată a reclamantei suma 221151 lei reprezentând TVA, 6744 lei reprezentând impozit pe profit suplimentar, TVA suplimentar de 18391 lei, precum și obligații fiscale accesoriale în suma de 91922 lei.

Reclamanta a contestat sumele stabilite prin decizia de împunere mentionată (asă cum ele au fost precizate în finalul raportului de inspectie fiscală).

Prin decizia 113/30.12.2008, parată a respins contestația ca nemotivată pentru suma de 6744 lei, ca fiind fără obiect pentru solicitările suplimentare de la pct.E din contestație și ca neintemeiată pentru suma totală de 45049 lei, a admis în parte contestația pentru suma totală de 15037 lei, și desființat decizia de împunere pentru suma totală de 482.249 lei, pentru care organele fiscale urmează să intocmească alte acte administrativ fiscale și a suspendat soluționarea fondului contestației pentru suma totală de 411.182 lei, până la soluționarea definitivă a cauzei penale, procedura urmand să fie reluată după acest moment.

Tribunalul retine că, în esență, reclamanta a contestat decizia nr.113/2008 doar cu privire la pct.1, 3 și 5 din dispozitivul acesteia, punctele 2 și 4 fiindu-i favorabile, iar fata de pct.6 a declarat expres în fața instantei, la termenul de judecata din data de 15.04.2010, că înțelege să nu le mai conteste.

În ce privește excepția nulității acelor administrative fiscale contestate, tribunalul retine că, datorită invocării nulității pe parcursul întregii acțiuni (peste 30 de pagini), instanta a pus în vedere reclamantei să precizeze concret motivele de nulitate, aceasta precizându-le în inscrisul de la filele nr.60 și 61.

Examinand excepția nulității acelor administrative fiscale contestate, excepție invocată de către reclamanta, tribunalul consideră că aceasta nu este intemeiată, pentru următoarele considerente:

În ce privește lipsa mențiunii calitatii persoanelor care au intocmit actele precizate, tribunalul retine că atât raportul de inspectie fiscală cat și decizia de împunere contin expres mențiunea expresa a numelui și calitatilor persoanelor care le-au intocmit, precum și cele care le-au avizat. Astfel, raportul de inspectie fiscală a fost intocmit de către 2 consilieri/inspectori din cadrul A.N.A.AF. -AFP Contribuabili mijlocii, iar decizia de împunere a fost intocmită de aceeași inspector, respectându-se astfel disp. art.2 din OMFP nr.976/2006, fiind avizată și semnată și de către organele de conducere ale instituției precizate, sustinerile reclamantei fiind neintemeiate.

In ce priveste pretinsa eroare/lipsa cu privire la numarul de inregistrare al reportului de inspectie fiscală și al deciziei de impunere, tribunalul constată că sustinerile reclamantei sunt neintemeiate, intrucât - asa cum parata a aratat detaliat în decizia nr.113/2008 -, aceste acte au fost înregistrate la organul emis. AFPCM Prahova, după care decizia de impunere a primit numarul de ordine tipărit în mod automat de către programul informatic.

Tribunalul mai retine că o asemenea imprejurare ar putea, eventual, să atraga nulitatea relativă a actelor administrative fiscale contestate în condițiile în care reclamanta ar fi dovedit, în condițiile art.105 al.2 c.pr.civ., existența unei vatrări cauzată de imprejurarea invocată. Or, reclamanta nu a facut o asemenea, dovada și, în plus, în nici un moment nu s-a pus problema unei dificultăți sau imposibilități de identificare a actelor administrativ fiscale contestate – aspect dovedit și de contestația formulată de către reclamanta, în care aceasta a aratat expres că sunt actele contestate.

Mai trebuie menționat faptul că reclamanta a utilizat formula „nulitate absolută” în mod repetat, pe tot parcursul cererii sale, chiar și atunci când se facea referire la nulitatea relativă ( respectiv la disp. art.105 al.2 c.pr.civ ) și în legătură cu orice critică formulată cu privire la constataările inspectiei fiscale, însă tribunalul consideră că acestea nu reprezintă exceptii propriu-zise, ci aparări de fond, care urmează a fi examineate în legătură cu legalitatea și temenicia actelor administrativ fiscale contestate.

Tribunalul retine, în stransa legătură cu soluția paratei de suspendare a solutionarii contestației pentru suma de 411.182, că inspectia fiscală efectuată la reclamanta a fost generată și de adresa IPJ Prahova nr.34167/25.07.2007, precum și că după efectuarea ei raportul de inspectie fiscală a fost înaintat Serviciului de Investigare a Fraudelor din cadrul I.J.P Prahova, care a comunicat paratei faptul că la Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești s-a înregistrat dosarul penal nr.10208/P/2007, în cadrul căruia se fac cercetări penale față de reprezentantii reclamantei sub aspectul savarsirii infracțiunii de evaziune fiscală, și în care urmează să fie verificate legaturile comerciale ale acesteia cu partenerul extern ANAIS DESIGN LTD din Anglia.

Ca urmare, tribunalul consideră că parata a facut în mod corect aplicarea prevederilor art.214 al.1 lit.a din OG 92/2003, conform căruia “Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”, astfel că soluția de suspendare a solutionarii fondului contestației, dispusă la punctul nr.5 din decizia nr.113/2008 este legală și temenica.

Totodată, față de imprejurarea că parata nu s-a pronuntat încă în legătură cu legalitatea și temenicia diferenței de TVA de 344217 lei și majorari aferente de 66.965 lei – aceasta verificare urmand să fie efectuată după definitivarea cererilor penale –, tribunalul urmează să nu examineze legalitatea și temenicia obligațiilor fiscale precizate, astfel că urmează să nu analizeze criticele reclamantei care privesc acest aspect.

In ce priveste diferența de impozit pe profit în suma de 6744 lei, tribunalul retine, din inscrișurile depuse la dosar și din concluziile expertului contabil, cuprinse în raportul de expertiza, că aceasta creanța fiscală este stabilită în mod corect, aceasta fiind generată de diferențele în plus de profit impozabil în perioada 2006-

2008, diferențe individualizate și calculate detaliat de către expert, calcul ce nu va fi reiterate.

De astfel, tribunalul constată că reclamanta, desăvăzută și susținută o eroare a organelor fiscale, generată de pierderea fiscală pe care societatea a înregistrat-o până la data controlului, totuși nu a administrat nici o probă în acest sens, afirmațiile sale rămanând simple alegări nedovedite, fata de care devin incidente disp. art.169 c.civ.

În consecință, în mod corect parată a respins, în cadrul punctului nr.1 din dispozitivul deciziei nr.113/2008, contestația reclamantei pentru diferența de impozit pe profit de 6744 lei.

În ce privește diferența de TVA în suma de 37629 lei, tribunalul constată că aceasta cincîntă fiscală este compusă din 6104 lei TVA colectată aferentă chirie spațiu, 30.119 lei TVA deductibilă (9275 lei facturi complete necorespunzătoare și 20844 importuri) și 1406 lei TVA de rambursat declarată în plus de către societatea organului fiscal.

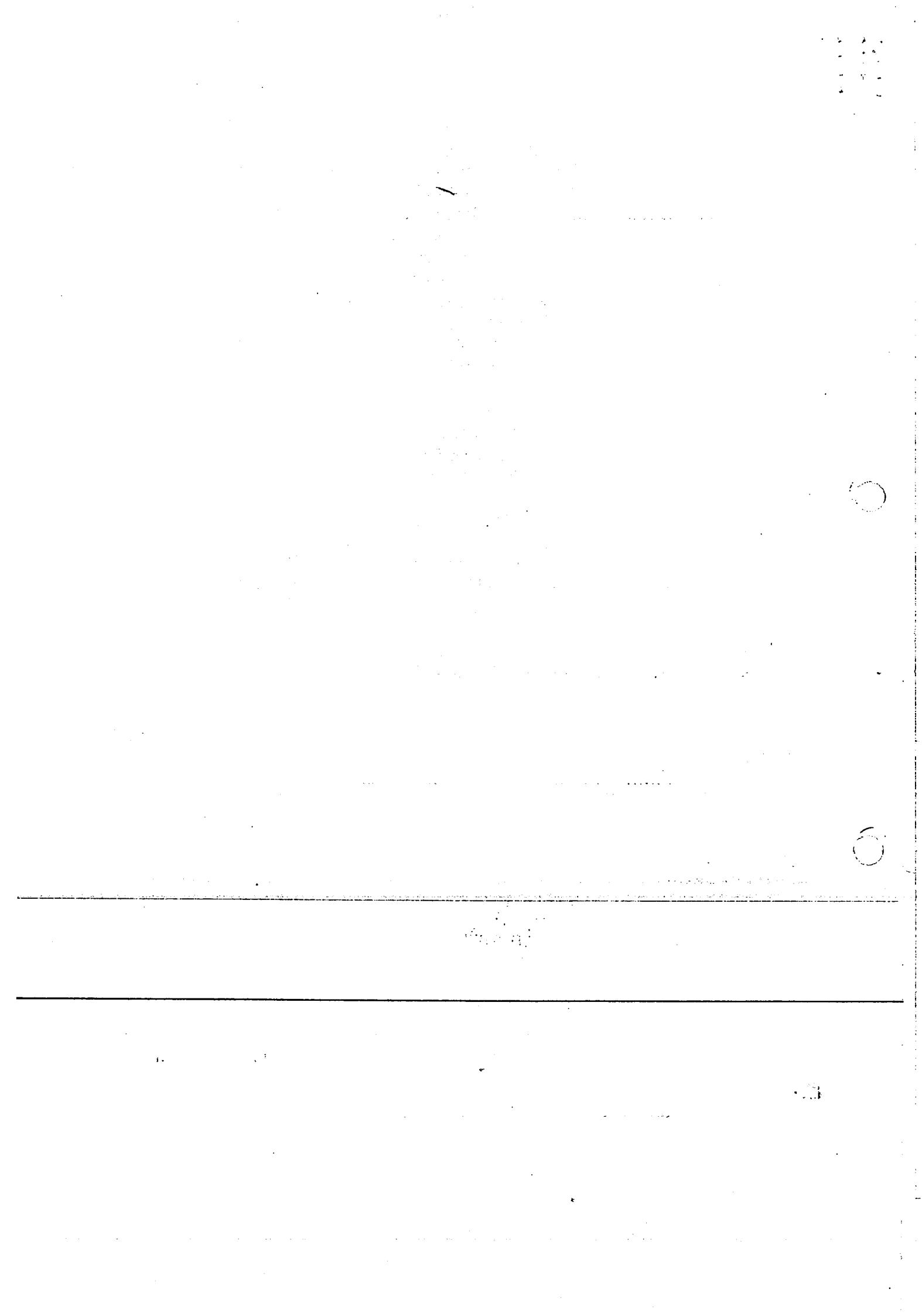
Astfel, referitor la venitul din chirii, tribunalul retine că în mod corect parata a reținut că reclamanta nu a făcut dovada că a facturat chiria lunii iunie 2007, întrucât factura nr.113/12.06.2007 invocată de către reclamanta la pct.B.1 din acțiune (pentru care s-a colectat TVA de 6217,94 lei în jurnalul de vanzări a lunii iunie 2007) a fost emisă pentru chiria aferentă lunii mai 2007, astfel că erau incidente disp. art.134 ind.1 al.1 pct.5 lit.b și art.134 ind.2 din codul fiscal, concluziile paratei fiind astfel corecte.

De astfel, tribunalul retine că reclamanta nu a făcut dovada unei alte situații de fapt, legată de acest aspect, în acțiune nefacând referire la vreun alt număr de factură decât cea învederată de parata și nedepunând o asemenea factură la dosar.

În ce privește TVA deductibilă stabilită în legătură cu facturile fiscale complete necorespunzătoare, tribunalul consideră că organelle fiscale au făcut o corectă aplicare a dispozițiilor art. 155 al.5 și art.146 al.1 lit.a din codul fiscal, întrucât aceste facturi nu au fost corect și complet complete, acestea necontinând o serie de mențiuni obligatorii (sediul și codul unic de înregistrare al cumpărătorului – a caror obligativitate de mențiune în factura este prevăzută de disp. art.155 al.5 lit.e din Legea nr.571/2003) sau cuprinzând mențiuni eronate privind calitatea furnizorului sau a cumpărătorului - acesta fiind cel menționat expres în cuprinsul facturilor respective.

Tribunalul nu poate retine apărările reclamantei fata de aspectele precizate, motivat de faptul că, pe de-o parte dispozițiile art.155 al.5 lit.e din codul fiscal sunt imperitive, legiuitorul prevăzând prezenta elementelor precizate în mod obligatoriu în factura, iar pe de altă disp. pct.59 al.1 din Normele metodologice de aplicare a disp. art.151 ind.1 din codul fiscal, aprobată prin HG 44/2004, prevad în mod expres cine are calitatea de importator, respectiv cumpărător către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibile la import sau, în lipsa unei asemenea persoane, proprietarul bunurilor la această data.

Or, astăzi cum a reținut parata, pe facturile în litigiu sunt menționate în calitate de furnizor/importator firmele "CJ L & S Ltd" și "PLC Londra și SC I... and L... Londra", astfel că, fata de faptul că prima este o firmă din spațiul comunitar, achiziția respectivă nu poate fi considerată import, nefiind astfel aplicabile disp. art.146 al.1 lit.c din codul fiscal, iar în cazul celei de-a două, aceasta are calitatea de importator, deci și obligația de plată a TVA, solicitarea reclamantei de deducere a taxei achitata în vama fiind deci neintemeiată (aceasta neavând calitatea legală de platitor TVA ci SC I... and L... Londra).



Referitor la TVA in suma de 1406 lei, tribunalul retine ca aceasta a fost corect evidențiată în actele administrative fiscale, aspect menționat expres de către expertul contabil în raportul de expertiza și prezentata detaliat în cuprinsul deciziei nr.113/2008, reclamanta declarand în plus TVA-ul de recuperat precizat.

Fata de imprejurarea ca obligațiile fiscale precizate anterior (diferenta TVA în suma totală de 37629 lei) sunt legal și corect stabilite de către organele fiscale, tribunalul consideră că și obligațiile accesoriei aferente acestora, în suma de 7420 lei, sunt legal stabilite și datorate de către reclamanta.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul dispozițiilor legale menționate anterior și cele ale art.18 din Legea nr.554/2004, tribunalul urmează să respingă, atât excepția nulității actelor administrative fiscale contestate, excepție invocată de către reclamantă, cât și acțiunea/contestatia formulată de aceasta, ca neîntemeiate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTARASTE**

Respinge excepția nulității actelor administrativ fiscale contestate, invocată de către reclamantă, ca neîntemeiată.

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL, cu sediul în [REDACTAT], nr. [REDACTAT], jud. Prahova, în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. FRAHOVA, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr.22, jud. Prahova, ca neîntemeiată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Profunțată în ședință publică, azi, 27.04.2010.

**PREȘEDINTE**

**GREFIER**

RED. SI  
5EX/11.06/2010